

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่องการขยายขอบเขตงานของผู้สื่อข่าวสตรีในวิชาชีพวารสารศาสตร์
มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาลักษณะ และทิศทางการขยายขอบเขตงาน ของผู้สื่อข่าวสตรี
ในวิชาชีพวารสารศาสตร์

2. เพื่อศึกษาปัจจัยส่งเสริม และข้อจำกัด ต่อการขยายขอบเขตงานข่าว
ของผู้สื่อข่าวสตรี

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้จัดส่งแบบสอบถาม (Questionair) ไปยังผู้สื่อข่าวสตรี
จำนวน 583 คน ที่ทำงานอยู่ในกองบรรณาธิการข่าว ขององค์กรข่าวหนังสือพิมพ์รายวัน วิทยุ
โทรทัศน์ และวิทยุกระจายเสียง รวม 20 องค์กร และได้รับแบบสอบถามกลับคืนจำนวน 385
คน คิดเป็นร้อยละ 66.0

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ โดยใช้การคำนวณค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย
ในการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ประเภทสื่อมวลชน องค์กร
สื่อมวลชนที่สังกัด อายุ ระดับการศึกษา สาขาวิชาที่จบการศึกษา สถานภาพการสมรส
สถานภาพการมีบุตร आयงาน ระดับเงินเดือน ตำแหน่ง และสายงานข่าวที่รับผิดชอบ

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยการประมวลจากคำให้สัมภาษณ์ของบุคคล
ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) 2 กลุ่ม คือ ผู้สื่อข่าวสตรีอาวุโส และผู้บริหารองค์กร
ในประเด็นการขยายขอบเขตงานข่าวของผู้สื่อข่าวสตรี และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการขยายขอบเขต
งานข่าวของผู้สื่อข่าวสตรี

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้สื่อข่าวสตรีที่ตอบแบบสอบถาม

ผู้สื่อข่าวสตรี ที่ตอบแบบสอบถามจำนวน 385 คน พบว่า ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 26 – 30 ปี มากที่สุด ร้อยละ 50.9 ในจำนวนนี้เป็นโสดมากที่สุด ร้อยละ 79.5 ส่วนมากจะไม่มีบุตร ร้อยละ 88.6 มีระดับการศึกษาที่พบมากที่สุดในระดับปริญญาตรี ร้อยละ 89.9 เป็นการจบในสาขานิเทศศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 61.6 และสังกัดในองค์กรหนังสือพิมพ์ จำนวน 243 คน ซึ่งมากกว่าสื่อมวลชนประเภทอื่นๆ ผู้สื่อข่าวสตรีส่วนมากจะมีอายุการทำงานในอาชีพผู้สื่อข่าวระหว่าง 1 – 5 ปี พบได้มากที่สุด ร้อยละ 57.9 ส่วนใหญ่มีระดับเงินเดือนอยู่ที่ 10,001 – 20,000 บาท ร้อยละ 61.0

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ลักษณะการขยายขอบเขตงานข่าวของผู้สื่อข่าวสตรี

ผู้สื่อข่าวสตรี ที่ตอบแบบสอบถามทั้ง 385 คน ที่ทำงานข่าวสายการเมืองเป็นครั้งแรก มากที่สุด ร้อยละ 30.4 รองลงมาคือข่าวสายสังคม สตรี เด็ก ร้อยละ 20.3 และปัจจุบันมีผู้สื่อข่าวสตรีทำงานข่าวสายการเมืองมากที่สุด ร้อยละ 24.4 รองลงมาคือข่าวสายสังคม สตรี เด็ก ร้อยละ 23.1 และยังพบว่า ผู้สื่อข่าวสตรี มีการย้ายสายงานข่าวจำนวน 1 ครั้ง มากที่สุด จำนวน 234 คน ร้อยละ 60.8 นอกจากนี้ยังมีผู้สื่อข่าวสตรีที่ไม่เคยย้ายสายงานข่าวเลย จำนวน 151 คน ร้อยละ 39.2

สำหรับการย้ายองค์กรข่าวในสื่อประเภทเดียวกัน ผู้สื่อข่าวสตรีส่วนใหญ่มีการย้ายองค์กรข่าวจำนวน 1 ครั้ง มากที่สุด จำนวน 283 คน ในจำนวนนี้ เป็นการย้ายงานระหว่างองค์กรหนังสือพิมพ์ด้วยกัน มากที่สุด จำนวน 226 คน ขณะที่ผู้สื่อข่าวสตรีที่ย้ายองค์กรข่าวในสื่อประเภทเดียวกัน ในครั้งที่ 2 จำนวน 92 คน ในจำนวนนี้ เป็นการย้ายงานระหว่างองค์กรหนังสือพิมพ์ด้วยกันมากที่สุด จำนวน 81 คน ขณะที่ผู้สื่อข่าวสตรีที่ไม่เคยย้ายองค์กรข่าวในสื่อประเภทเดียวกันเลย จำนวน 102 คน

ในส่วนการย้ายงานข้ามสื่อ มีผู้สื่อข่าวที่ไม่เคยย้ายงานข้ามสื่อเลย จำนวน 210 คน ร้อยละ 54.4 ส่วนผู้สื่อข่าวสตรีที่มีการย้ายงานข้ามสื่อ นั้น ผู้สื่อข่าวสตรีส่วนใหญ่ มีการย้ายงานข้ามสื่อจำนวน 1 ครั้งมากที่สุด จำนวน 175 คน ร้อยละ 45.5 ในจำนวนนี้เป็นการย้ายงานจากสื่อ

หนังสือพิมพ์ไปยังสื่อวิทยุกระจายเสียงมากที่สุด ร้อยละ 40.6 ขณะที่ผู้สื่อข่าวสตรีที่ย้ายงานข้ามสื่อ ในครั้งที่ 2 จำนวน 77 คน ร้อยละ 20.0 ในจำนวนนี้ เป็นการย้ายงานจากสื่อวิทยุกระจายเสียงไปยังสื่อหนังสือพิมพ์มากที่สุด ร้อยละ 42.8 และมีการย้ายงานจากสื่อหนังสือพิมพ์ไปยังสื่อวิทยุกระจายเสียง และจากสื่อวิทยุโทรทัศน์ไปยังสื่อวิทยุกระจายเสียง น้อยที่สุด คือร้อยละ 6.5 เท่ากัน

สำหรับการเลื่อนตำแหน่งของผู้สื่อข่าวสตรี ในระดับผู้บริหารนั้น มีผู้สื่อข่าวสตรีที่ไม่มีการเลื่อนตำแหน่ง จำนวน 352 คน ร้อยละ 91.0 และมีการเลื่อนตำแหน่งทั้งสิ้น จำนวน 33 คน ร้อยละ 8.5 ส่วนใหญ่ได้เลื่อนตำแหน่งเป็นหัวหน้าข่าวมากที่สุด ร้อยละ 6.2 รองลงมาคือตำแหน่งผู้ช่วยหัวหน้าข่าว ร้อยละ 1.3 และน้อยที่สุดคือตำแหน่งผู้ช่วยบรรณาธิการ ร้อยละ 1.0

ผู้สื่อข่าวสตรี ที่ตอบแบบสอบถามทั้ง 385 คน ย้ายงานด้วยเหตุผลที่แตกต่างกัน ส่วนใหญ่ต้องการความก้าวหน้า มากที่สุด ร้อยละ 39.3 รองลงมาคือต้องการทำงานโทรทัศน์ ร้อยละ 23.5 และน้อยที่สุด คือมีปัญหาเกี่ยวกับเพื่อนร่วมงาน ร้อยละ 5.1

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการขยายขอบเขตงานข่าวของผู้สื่อข่าวสตรี

- ปัจจัยส่งเสริม

ผู้สื่อข่าวสตรี ที่ตอบแบบสอบถามทั้ง 385 คน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยภายใน ทั้ง 2 ด้าน เป็นปัจจัยที่ส่งเสริมการขยายขอบเขตงานข่าวของผู้สื่อข่าวสตรี โดยมีความเห็นด้วยต่อปัจจัยด้าน ศักยภาพ ความสามารถ ในระดับสูง ค่าเฉลี่ย 4.14 และมีความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความเป็นสตรี นुकติกภาพ ที่ค่าเฉลี่ย 3.34 ซึ่งเป็นความเห็นด้วยในระดับปานกลางค่อนข้างสูง

ส่วนปัจจัยภายนอก ทั้ง 7 ด้านนั้น ผู้สื่อข่าวสตรีมีระดับความเห็นด้วยปานกลางทั้งหมด โดยผู้สื่อข่าวสตรี มีความคิดเห็นว่า เป็นปัจจัยที่ส่งเสริมการขยายขอบเขตงานของผู้สื่อข่าวสตรี มีทั้งหมด 5 ด้านด้วยกัน โดยผู้สื่อข่าวสตรีมีความเห็นด้วยในระดับสูง ต่อปัจจัยด้าน สิทธิสตรี มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ 3.58 รองลงมาเป็นปัจจัยด้านนโยบายองค์กร และ

เพื่อนร่วมอาชีพ โดยมีค่าเฉลี่ยที่ 3.56 และ 3.53 ตามลำดับ ส่วนปัจจัยด้านเพื่อนร่วมงาน และ ผู้บังคับบัญชา เป็นปัจจัยที่ส่งเสริมในระดับต่ำๆ โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.47 และ 3.27 ตามลำดับ

- ข้อจำกัด

ผู้สื่อข่าวสตรี ที่ตอบแบบสอบถามทั้ง 385 คน มีความคิดเห็นว่ามีเพียงปัจจัย ภายนอก 2 ด้านเท่านั้น ที่เป็นข้อจำกัดต่อการขยายขอบเขตงานข่าวของผู้สื่อข่าวสตรี คือ ปัจจัยด้านลักษณะอาชีพ และปัจจัยด้านครอบครัว โดยมีค่าเฉลี่ยที่ 3.15 และ 2.93 ตามลำดับ

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ความคิดเห็น ของผู้สื่อข่าวสตรีอาวุโส และผู้บริหารองค์กรข่าว ต่อการขยาย ขอบเขตงานข่าว และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการขยายขอบเขตงานข่าว ของผู้สื่อข่าวสตรี

ก.ความคิดเห็นของผู้สื่อข่าวสตรีอาวุโส และผู้บริหารองค์กรข่าว ต่อการขยายขอบเขตงาน ข่าวของผู้สื่อข่าวสตรี

กลุ่มผู้สื่อข่าวสตรีอาวุโส และผู้บริหารองค์กรข่าว รวม 23 คน ส่วนใหญ่เห็นว่า ปัจจุบันผู้สื่อข่าวสตรี เข้ามาทำงานข่าวในองค์กรข่าวในจำนวนที่มากขึ้น ประมาณร้อยละ 70 และ ทำข่าวได้หลากหลายประเภทมากขึ้นกว่าเดิม ในหลายองค์กรข่าวมีผู้สื่อข่าวสตรีมากกว่าผู้สื่อข่าว ชาย มากกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนผู้สื่อข่าวทั้งหมด และด้วยปริมาณที่มากขึ้นนี้เอง ผู้สื่อข่าวสตรี จึงมีความโดดเด่นในการทำงานข่าวที่หลากหลายประเภท ทำให้ ผู้สื่อข่าวสตรีเข้าไปแทรกอยู่ใน ทุกประเภทข่าว แม้แต่ประเภทข่าวที่ผู้สื่อข่าวสตรีไม่เคยได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงานข่าวในอดีต ได้แก่ ข่าวกีฬา ข่าวอาชญากรรม แต่กลับพบว่าผู้หญิงกลับไม่ได้รับการเลื่อนตำแหน่ง ให้เป็นผู้บริหารข่าว อาทิ ผู้ช่วยหัวหน้าข่าว หัวหน้าข่าว ผู้ช่วยบรรณาธิการ บรรณาธิการ มากนัก

ข.ความคิดเห็นของผู้สื่อข่าวสตรีอาวุโส และผู้บริหารองค์กรข่าว ต่อปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการขยายขอบเขตงานข่าว ของผู้สื่อข่าวสตรี

ผู้สื่อข่าวสตรีอาวุโส และผู้บริหารองค์กรข่าว มีความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการขยายขอบเขตงานข่าว ของผู้สื่อข่าวสตรี ดังนี้

1.ปัจจัยด้านความเป็นสตรี บุคลิกภาพ

ผู้สื่อข่าวสตรีอาวุโส ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า ความเป็นสตรี บุคลิกภาพ เป็นปัจจัยส่งเสริมการขยายขอบเขตงานข่าวของผู้สื่อข่าวสตรี เช่น ความสุภาพ อ่อนน้อม มีมนุษยสัมพันธ์ดี เข้าถึงแหล่งข่าวได้ง่าย และด้วยเหตุผลนี้เองที่ทำให้ผู้บริหารองค์กรตัดสินใจรับผู้สื่อข่าวสตรี เข้าทำงานในองค์กร

ส่วนผู้บริหารองค์กรข่าว ส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ ความเป็นสตรี ทำให้ผู้สื่อข่าวสตรีมีข้อจำกัดในการทำงานข่าวมาก อาทิ ความอ่อนไหว เจ้าอารมณ์ มียศดี ใจแคบ ไม่เด็ดขาด ไม่ค่อยมีความประนีประนอม มีการแบ่งกลุ่มกันทำงาน ในลักษณะที่ชิงดีชิงเด่นกัน

ขณะที่ยังมีผู้สื่อข่าวสตรีอาวุโส และผู้บริหารองค์กรข่าว บางส่วนเห็นว่า ความเป็นสตรี และบุคลิกภาพ ต่อการทำงานข่าว ทั้งผู้สื่อข่าวสตรีและผู้สื่อข่าวชาย ไม่แตกต่างกัน

2.ปัจจัยด้านศักยภาพ ความสามารถ

ผู้สื่อข่าวสตรีอาวุโสส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านศักยภาพ ความสามารถ ของผู้สื่อข่าวสตรี เป็นปัจจัยส่งเสริมให้ผู้สื่อข่าวสตรีมีการขยายขอบเขตงานข่าวมากขึ้น โดยเฉพาะ การที่ ผู้สื่อข่าวสตรีมีความสามารถ ความรับผิดชอบ ความอดทน ความคล่องตัว ความขยัน มากกว่าผู้สื่อข่าวชาย

สำหรับผู้บริหารองค์กรข่าวส่วนใหญ่ มีความเห็นว่าปัจจัยด้านนี้เป็นปัจจัยที่ส่งเสริมผู้สื่อข่าวสตรี เช่นเดียวกัน โดยมีความเห็นเพิ่มเติมว่า ผู้สื่อข่าวสตรี มีความรับผิดชอบ ความขยัน มีศักยภาพ มีความประณีต กระตือรือร้น เรียนรู้งานเร็ว สามารถทำข่าวได้เกือบทุกสายข่าว ทุ่มเททำงาน เก่งและฉลาดกว่าผู้สื่อข่าวชาย

ขณะที่ผู้บริหารองค์กรข่าวบางส่วน มีความเห็นว่า ศักยภาพ และความสามารถของผู้สื่อข่าวสตรี ยังคงเป็นข้อจำกัด เพราะถึงแม้ผู้หญิงจะมีความสามารถมากขึ้น แต่เชื่อว่ามีผู้หญิงประมาณร้อยละ 80 เดิมโตมาอย่างผิดระบบ โดยการใช้ทางลัด ไม่ได้เกิดจากความสามารถหรือผลงาน แต่เกิดจากความเอ็นดู และการเอาอกเอาใจผู้ใหญ่

3. ปัจจัยด้านครอบครัว

ผู้สื่อข่าวสตรีอาวุโสส่วนใหญ่ มีความเห็นว่าปัจจัยด้านครอบครัว ยังคงเป็นข้อจำกัดสำหรับการขยายขอบเขตงานของผู้สื่อข่าวสตรี โดยเฉพาะผู้สื่อข่าวสตรีที่แต่งงานแล้ว จะมีข้อจำกัดในการทำงานข่าวมากกว่าผู้สื่อข่าวสตรีที่ยังโสด และผู้สื่อข่าวสตรีที่มีลูกแล้ว ก็ยังมีข้อจำกัดมากขึ้น และตัวผู้สื่อข่าวสตรีก็มักจะเลือกครอบครัวมากกว่างาน เพราะสังคมคาดหวังให้สตรีเป็นภรรยา และแม่ที่ดี

สำหรับผู้บริหารองค์กรข่าวทั้งหมด ต่างก็มีความเห็นสอดคล้องกับผู้สื่อข่าวสตรีอาวุโสว่า ครอบครัวเป็นข้อจำกัดต่อการขยายขอบเขตงานข่าวของผู้สื่อข่าวสตรี และผู้สื่อข่าวสตรีส่วนใหญ่จะมีปัญหาเรื่องครอบครัวเป็นหลัก เพราะผู้หญิงมีภาระต้องดูแลครอบครัว ดูแลสามี ดูแลลูก ยังมีลูก ก็ยังมีภาระมาก

ทั้งผู้สื่อข่าวสตรีอาวุโส และผู้บริหารองค์กรข่าว ต่างเห็นสอดคล้องกันว่าเหตุผลส่วนใหญ่ที่ทำให้ผู้สื่อข่าวสตรีต้องลาออกจากงานข่าวเร็วกว่าผู้สื่อข่าวชาย คือ การแต่งงาน และการลาออกไปเลี้ยงลูก

ต้นฉบับ หน้าขาดหาย

6. ปัจจัยด้านผู้บังคับบัญชา

ผู้สื่อข่าวสตรีอาวุโสส่วนใหญ่ มีความเห็นว่าผู้บังคับบัญชา เป็นปัจจัยที่ส่งเสริม การขยายขอบเขตงานข่าวของผู้สื่อข่าวสตรี และเห็นว่าผู้บังคับบัญชา ให้การสนับสนุน ยอมรับ ผู้สื่อข่าวสตรีมากขึ้น อันอาจมีส่วนมาจากตัวอย่างผู้สื่อข่าวสตรีในอดีต ทำให้ผู้บังคับบัญชา ไม่ต้องกังวลว่าผู้สื่อข่าวจะเป็นเพศไหน

ส่วนผู้บริหารองค์กรข่าวทั้งหมด มีความเห็นว่าตัวผู้บังคับบัญชา เป็นข้อจำกัด ต่อการขยายขอบเขตงานข่าวของผู้สื่อข่าวสตรี เพราะผู้บังคับบัญชา เป็นบุคคลที่มีส่วน ในการคัดเลือกผู้สื่อข่าวเข้าทำงานในองค์กรในอดีต ไม่ชอบผู้สื่อข่าวสตรี ทำให้มีผู้สื่อข่าวสตรี เข้ามาทำงานน้อย โดยเฉพาะหนังสือพิมพ์บ้านเมือง นอกจากนี้ผู้บังคับบัญชายังมีความเห็นว่า ผู้สื่อข่าวชายติดต่องานได้ง่ายกว่า ไว้ใจได้ และเก็บความลับได้ดีกว่าผู้สื่อข่าวสตรี

7. ปัจจัยด้านเพื่อนร่วมงาน

ผู้สื่อข่าวสตรีอาวุโสทั้งหมด มีความเห็นว่า เพื่อนร่วมงาน เป็นปัจจัยส่งเสริม ต่อการทำงาน และการขยายขอบเขตงานข่าวของผู้สื่อข่าวสตรี ทั้งนี้ การที่ผู้สื่อข่าวสตรี เป็นที่ยอมรับ และไม่มีปัญหาเกี่ยวกับเพื่อนร่วมงาน โดยที่ผู้สื่อข่าวชาย จะให้เกียรติ และเกรงใจ ผู้สื่อข่าวสตรี ทั้งนี้เป็นเพราะผู้สื่อข่าวสตรี ไม่เรื่องมาก ไม่จุกจิก ตั้งใจทำงาน มีความรับผิดชอบ ทำให้ผู้สื่อข่าวสตรีมีความก้าวหน้าในการทำงานข่าวมากขึ้น

ผู้บริหารองค์กรข่าวส่วนใหญ่ มีความเห็นว่า เพื่อนร่วมงานยังคงเป็นข้อจำกัด ในการขยายขอบเขตงานข่าวของผู้สื่อข่าวสตรี เนื่องจากสตรีในองค์กรข่าว มักจะไม่ยอมรับกันเอง มีความอิจฉาริษยา และมีการแข่งขันกันเองสูง จึงทำให้สัมพันธภาพของผู้สื่อข่าวสตรี ในกลุ่มเพื่อนร่วมงาน โดยเฉพาะในระดับหัวหน้าที่เป็นสตรีด้วยกัน ไม่ค่อยจะดีนัก

8. ปัจจัยด้านเพื่อนร่วมอาชีพ

ผู้สื่อข่าวสตรีอาวุโสทั้งหมด มีความเห็นว่า เพื่อนร่วมอาชีพ เป็นปัจจัยที่ส่งเสริม การขยายขอบเขตงานข่าวของผู้สื่อข่าวสตรี เพราะผู้สื่อข่าวสตรีมีความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมอาชีพ

ค่อนข้างดี โดยเฉพาะในยุคแรกๆที่เริ่มมีผู้สื่อข่าวสตรีเข้าไปทำงานในภาคสนาม การทำงานจะมีลักษณะช่วยเหลือเกื้อกูลกัน เช่น ช่วยกันหาข่าว ช่วยกันสัมภาษณ์ในประเด็นที่สำคัญ ไม่แย่งกันหาข่าวเหมือนปัจจุบัน

ส่วนผู้บริหารองค์กรข่าวทั้งหมด มีความเห็นในทางตรงกันข้าม โดยเห็นว่าปัจจัยด้านเพื่อนร่วมอาชีพ ยังเป็นข้อจำกัดต่อการขยายขอบเขตงานข่าวของผู้สื่อข่าวสตรีว่าผู้สื่อข่าวสตรี มักจะมีสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อนร่วมอาชีพ ไม่ดีนัก อันเนื่องมาจากการแข่งขันกันเองสูง มีการชิงดีชิงเด่นกัน และใช้ความรู้สึก และอารมณ์ส่วนตัวในการทำงานสูง จึงมักเกิดปัญหาทะเลาะกันในเรื่องเล็กน้อยอยู่บ่อยครั้ง อันเป็นการบั่นทอน ประสิทธิภาพในการทำงานของผู้สื่อข่าวสตรีเอง

9. ปัจจัยด้านสิทธิสตรี

ผู้สื่อข่าวสตรีอาวุโสส่วนหนึ่ง มีความคิดเห็นว่า ปัจจัยด้านลักษณะอาชีพ เป็นข้อจำกัดในการขยายขอบเขตงานข่าวของผู้สื่อข่าวสตรี เพราะที่ผ่านมาพบว่า กระแสสังคมด้านสิทธิสตรี ทำให้ผู้บริหารองค์กรนำไปสร้างภาพลักษณ์ให้กับตนเองและองค์กร โดยการเลื่อนตำแหน่งให้ผู้สื่อข่าวสตรีขึ้นเป็นระดับผู้บริหาร โดยไม่ได้ดูที่ผลงาน และความสามารถที่แท้จริงของผู้สื่อข่าวสตรี

ขณะที่ผู้สื่อข่าวสตรีอาวุโสอีกส่วนหนึ่ง มีความคิดเห็นว่า กระแสสิทธิสตรี เป็นปัจจัยที่ส่งเสริมการขยายขอบเขตงานข่าวของผู้สื่อข่าวสตรี ซึ่งมีผลต่อการผลักดันให้ผู้สื่อข่าวสตรีก้าวขึ้นมาอยู่ในระดับแนวหน้ามากขึ้น แต่ตัวผู้สื่อข่าวสตรีจะก้าวไปได้ไกลเพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับจิตสำนึก และคุณงามความดีของผู้สื่อข่าวสตรีเอง

ส่วนผู้บริหารองค์กรข่าวส่วนใหญ่ มีความคิดว่า กระแสสิทธิสตรี ยังเป็นข้อจำกัดในการขยายขอบเขตงานข่าวของผู้สื่อข่าวสตรี และเห็นว่ากระแสสิทธิสตรีในสังคมไทยไม่มีผลในการผลักดันผู้สื่อข่าวสตรีมากนัก แต่อยู่ที่ความสามารถ ความกล้าแสดงออก ของตัวผู้สื่อข่าวสตรีเอง แต่ก็มีบางกรณีที่ผู้บริหารองค์กรขู่อะไรสิทธิสตรี โดยไม่ดูความสามารถของผู้สื่อข่าวสตรี เช่นกรณีที่ผอ.แสวงชัย สุนทรวัฒน์ แต่งตั้งผอ.ฝ่ายข่าวโทรทัศน์ช่อง 9 เป็นผู้หญิง โดยที่ไม่ได้ดูจากความสามารถเป็นหลัก แต่ต้องการขู่อะไรสิทธิสตรีเท่านั้น

ค.สรุปความคิดเห็นของผู้สื่อข่าวสตรีอาวุโส ต่อปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการขยายขอบเขตงานข่าวของผู้สื่อข่าวสตรี

- ปัจจัยส่งเสริม

ผู้สื่อข่าวสตรีอาวุโส ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า ปัจจัยด้านความเป็นสตรี บุคลิกภาพ ปัจจัยด้านศักยภาพ ความสามารถ ปัจจัยด้านนโยบายองค์กร ปัจจัยด้านผู้บังคับบัญชา ปัจจัยด้านเพื่อนร่วมงาน ปัจจัยด้านเพื่อนร่วมอาชีพ และปัจจัยด้านสิทธิสตรี รวม 7 ปัจจัย เป็นปัจจัยที่ส่งเสริมการขยายขอบเขตงานข่าวของผู้สื่อข่าวสตรี

โดยปัจจัยด้านผู้บังคับบัญชา ปัจจัยด้านเพื่อนร่วมงาน และปัจจัยด้านเพื่อนร่วมอาชีพ ผู้สื่อข่าวสตรีอาวุโสทั้ง 10 คน ต่างเห็นพ้องต้องกันว่าปัจจัยทั้ง 3 ด้านนี้ เป็นปัจจัยที่ส่งเสริมการขยายขอบเขตงานข่าวของผู้สื่อข่าวสตรี

- ข้อจำกัด

ผู้สื่อข่าวสตรีอาวุโส ส่วนใหญ่ เห็นว่าปัจจัยที่เป็นข้อจำกัดต่อการขยายขอบเขตงานข่าวของผู้สื่อข่าวสตรี 2 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านลักษณะอาชีพ และไม่มีปัจจัยที่เป็นข้อจำกัดด้านใด ที่ผู้สื่อข่าวสตรีอาวุโสทั้ง 10 คน จะเห็นพ้องต้องกันว่า เป็นข้อจำกัดต่อการขยายขอบเขตงานข่าวของผู้สื่อข่าวสตรี

ง.สรุปความคิดเห็นของผู้บริหารองค์กรข่าว ต่อปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการขยายขอบเขตงานข่าวของผู้สื่อข่าวสตรี

- ปัจจัยส่งเสริม

ผู้บริหารองค์กรข่าวส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า ปัจจัยที่ส่งเสริมการขยายขอบเขตงานข่าวของผู้สื่อข่าวสตรี มี 4 ปัจจัยด้วยกัน ได้แก่ปัจจัยด้านความศักยภาพ ความสามารถ ปัจจัยด้านลักษณะอาชีพ ปัจจัยด้านนโยบายองค์กร และปัจจัยด้านสิทธิสตรี

- ข้อจำกัด

ผู้บริหารองค์กรข่าว ส่วนใหญ่ เห็นว่ามีปัจจัยที่เป็นข้อจำกัดต่อการขยายขอบเขตงานข่าวของผู้สื่อข่าวสตรี มากถึง 5 ด้าน จากปัจจัยทั้งหมด 9 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยด้านความเป็นสตรี บุคลิกภาพ ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านผู้บังคับบัญชา ปัจจัยด้านเพื่อนร่วมงาน และปัจจัยด้านเพื่อนร่วมอาชีพ

โดยมีปัจจัยที่ผู้บริหารองค์กรข่าวที่เป็นชายทั้ง 13 คน เห็นสอดคล้องกันทั้งหมดว่าเป็นข้อจำกัดต่อการขยายขอบเขตงานข่าวของผู้สื่อข่าวสตรี ถึง 4 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านผู้บังคับบัญชา ปัจจัยด้านเพื่อนร่วมงาน และปัจจัยด้านเพื่อนร่วมอาชีพ

อภิปรายผล

ข้อมูลทั่วไปของผู้สื่อข่าวสตรี

ผู้สื่อข่าวสตรีส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 26 – 30 ปี ร้อยละ 50.9 รองลงมาคือ อายุระหว่าง 31 – 35 ปี และ ระหว่าง 20 – 25 ปี ร้อยละ 24.4 และร้อยละ 13.7 ตามลำดับ แต่เมื่ออายุตั้งแต่ 36 ปีขึ้นไป จะมีจำนวนลดลง โดยเฉพาะในช่วงอายุระหว่าง 41 ปีขึ้นไป มีเพียงร้อยละ 1.1 เท่านั้น เหตุผลประการหนึ่ง อาจเป็นเพราะ อาชีพผู้สื่อข่าวเป็นอาชีพที่ต้องอาศัยความคล่องตัว มีความกระฉับกระเฉง เพราะเป็นงานที่ต้องการความรวดเร็วสูง ประกอบกับการที่ผู้สื่อข่าวสตรีมีครอบครัว และหันไปให้ความสนใจกับครอบครัวมากกว่า

สำหรับเรื่องการศึกษา ผลการวิจัยปรากฏว่า ผู้สื่อข่าวสตรีส่วนใหญ่ คือร้อยละ 89.9 จบการศึกษาระดับปริญญาตรี และจบการศึกษาในสาขานิเทศศาสตร์มากถึงร้อยละ 61.6 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ปัจจุบันมาตรฐานการรับคนเข้าทำงานโดยทั่วไป ส่วนใหญ่จะรับผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับนิเทศศาสตร์ เนื่องจากปัจจุบันมีสตรีที่จบการศึกษาในสาขาวิชานิเทศศาสตร์จำนวนมาก อันเป็นผลมาจากการที่สตรีเลือกเรียนในสาขานิเทศศาสตร์จำนวนมากขึ้นกว่าในอดีต ประกอบกับการขยายตัวอย่างรวดเร็วของอุตสาหกรรมสื่อมวลชน จึงทำให้องค์กรสื่อมวลชน รับผู้สื่อข่าวสตรีเข้าไปทำงานมากขึ้น โดยที่ผู้สื่อข่าวสตรีอาวุโส และผู้บริหารองค์กรข่าว ส่วนใหญ่ ต่างเห็นพ้องต้องกันกับประเด็นดังกล่าว

สำหรับอายุงานของผู้สื่อข่าวสตรี จากการวิจัยพบว่า ผู้สื่อข่าวสตรีส่วนใหญ่มีอายุงาน ระหว่าง 1 – 5 ปี ร้อยละ 57.9 รองลงมาคืออายุงานระหว่าง 6 – 10 ปี ร้อยละ 28.5 และผู้สื่อข่าวสตรีที่มีอายุงานต่ำกว่า 1 ปี และ มากกว่า 10 ปี มีเพียงร้อยละ 6.8 เท่ากัน การที่ผู้สื่อข่าวสตรีที่ยังมีอายุงานมาก มีจำนวนน้อยลงนั้น อาจมีสาเหตุมาจาก การที่ผู้สื่อข่าวสตรีเข้ามาทำงานข่าวเพื่อหาประสบการณ์ และเมื่ออายุมากขึ้นก็จะยิ่งคำนึงถึงความมั่นคง ความก้าวหน้าในอาชีพมากขึ้น รวมถึงการมีครอบครัว ก็จะทำให้ผู้สื่อข่าวสตรีต้องออกจากอาชีพนี้ไปเร็วกว่าผู้สื่อข่าวชาย

การขยายขอบเขตงานข่าว

จากการสำรวจกลุ่มผู้สื่อข่าวสตรี และการสัมภาษณ์กลุ่มผู้สื่อข่าวสตรีอาวุโส และกลุ่มผู้บริหารองค์กรข่าว ทั้งหมดมีความเห็นสอดคล้องกันว่า ปัจจุบันมีผู้สื่อข่าวสตรีเข้ามา

ทำงานข่าวในจำนวนมากขึ้น ใกล้เคียงกับจำนวนผู้สื่อข่าวชาย จากการสำรวจองค์กรข่าวทั้ง 20 แห่ง ปรากฏว่ามีผู้สื่อข่าวสตรี จำนวน 583 คน และผู้สื่อข่าวชาย จำนวน 595 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 1,178 คน ดังรายละเอียดในตาราง ก.

ตารางก. จำนวนผู้สื่อข่าว 20 องค์กร

หนังสือพิมพ์	ชาย	หญิง	รวม
1.Bangkok Post	20	33	53
2.The Nation	23	31	54
3.มติชน	54	31	85
4.สยามรัฐ	34	21	55
5.ไทยโพสต์	28	25	53
6.ไทยรัฐ	70	35	105
7.เดลินิวส์	60	24	84
8 ข่าวสด	56	34	90
9.แนวหน้า	23	22	45
10.บ้านเมือง	21	16	37
11.กรุงเทพธุรกิจ	33	56	89
12.วิทยจักร	8	8	16
13.ผู้จัดการ	28	17	45
รวม	458	363	821
วิทยุโทรทัศน์			
1.สถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสี ช่อง 3	24	24	48
2.สถานีวิทยุโทรทัศน์ กงททบค ช่อง 5	10	28	38
3.สถานีวิทยุโทรทัศน์กททบค ช่อง 7	22	39	61
4.สถานีวิทยุโทรทัศน์ ช่อง 9 อ.ส.ม.ท.	12	36	48
5.สถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย	11	25	36
6.สถานีวิทยุโทรทัศน์ ไอทีวี	51	53	104
รวม	130	205	335
วิทยุกระจายเสียง			
1.สำนักข่าวไทย	7	15	22
รวม	7	15	22
รวมทั้งสิ้น	595	583	1,178

ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การที่สตรีสนใจศึกษาในสาขานิเทศศาสตร์มากขึ้น และ มาสมัครงานข่าวจำนวนมาก รวมถึงมีความสามารถในการสอบข้อเขียนและสอบสัมภาษณ์ ทำให้ผ่านการคัดเลือกให้เข้ามาทำงานข่าวจำนวนมากขึ้น จะเห็นได้ว่า จากตาราง ก. แม้ว่าจำนวนรวมของผู้สื่อข่าวหญิง และผู้สื่อข่าวชาย จากทั้ง 20 องค์กรข่าว จะมีจำนวนใกล้เคียงกัน แต่มีองค์กรถึง 9 แห่ง ที่มีจำนวนผู้สื่อข่าวสตรีมากกว่า ผู้สื่อข่าวชาย โดยเฉพาะในองค์กรสื่อประเภทวิทยุกระจายเสียง และวิทยุโทรทัศน์ ทั้ง 7 องค์กร อันอาจเป็นผลมาจากการที่ผู้สื่อข่าวสตรี มีความต้องการที่จะทำงานในสื่อที่สามารถนำเสนอตัวเองในข่าวได้ด้วย เช่น น้ำเสียง หรือหน้าตา ต่างจากสื่อหนังสือพิมพ์ ที่ผู้สื่อข่าว หรือแม้แต่บรรณาธิการเอง ก็ไม่สามารถที่จะนำเสนอภาพ ของตนเองในข่าวได้

สอดคล้องกับงานวิจัยของ อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์ (1993 : หญิง) ในเรื่อง Access of Thai Women to Communication Education and Work in Journalism and Communication พบว่า ในแต่ละปีมีนักศึกษาเข้าเรียนด้านนิเทศศาสตร์ วารสารศาสตร์ และสื่อสารมวลชน จำนวน 12,750 คน โดยมีอัตราส่วนระหว่างนักศึกษาสตรี ค่อนักศึกษาชาย โดยเฉลี่ยเท่ากับ 2.6 : 1

สำหรับการขยายขอบเขตงานข่าวของผู้สื่อข่าวสตรีนั้น จากงานวิจัยปรากฏผลว่า ผู้สื่อข่าวสตรี ได้เข้ามาทำงานในสายข่าวอาชญากรรม กีฬา และภูมิภาค จำนวนมากขึ้น คือ ร้อยละ 3.9 ร้อยละ 3.1 และร้อยละ 2.9 ตามลำดับ เปรียบเทียบกับสายงานข่าวที่เริ่มทำงานครั้งแรกนั้น ผู้สื่อข่าวสตรี ทำข่าวสายภูมิภาค ร้อยละ 2.1 สายอาชญากรรม ร้อยละ 1.3 และสายกีฬา เพียงร้อยละ 0.5 เท่านั้น สอดคล้องกับความคิดเห็นของผู้บริหารองค์กรส่วนใหญ่ ที่เห็นว่า ผู้สื่อข่าวสตรีมีการขยายขอบเขตสายงานข่าวมากขึ้น เพราะสตรีเข้ามาทำงานข่าวมากขึ้น จึงทำให้ผู้สื่อข่าวสตรีเข้าไปทำงานข่าวในสายงานข่าวที่หลากหลายมากขึ้น แม้แต่ สายข่าวกีฬา สายข่าวอาชญากรรม และสายข่าวภูมิภาค ซึ่งเคยเป็นสายงานข่าวของผู้สื่อข่าวชาย ทั้งนี้ อาจเป็นผลมาจากการที่มีสตรีเข้าไปสมัครงานข่าวในจำนวนที่มากกว่าชาย จึงทำให้ผู้สื่อข่าวสตรีมีจำนวนมากขึ้น และเข้าไปแทรกอยู่ในงานข่าวทุกประเภท รวมไปถึงงานข่าวที่เคยเป็นปริมณฑลของผู้ชายได้มากขึ้น อาทิ ข่าวอาชญากรรม ข่าวกีฬา ข่าวภูมิภาค ขณะที่สายข่าวการเมือง และข่าวเศรษฐกิจ มีจำนวนผู้สื่อข่าวสตรีทำงานอยู่จำนวนมากแล้ว และได้รับการยอมรับ เนื่องจากงานข่าวเศรษฐกิจ และการเมือง เป็นงานที่ไม่เสี่ยงอันตราย และแหล่งข่าวส่วนใหญ่เป็นผู้ชาย ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี จึงทำให้ผู้สื่อข่าวสตรีทำข่าวได้ง่าย

ซึ่งขัดแย้งกับ สรूपและประมวณภาพรวมของสตรีในด้านข่าวสาร จากรายงาน

การศึกษาของยูเนสโก ในปี 1979 ซึ่งได้ข้อมูลจากสื่อมวลชนสากล พบว่า การนำเสนอข่าว และสารคดี โดยการแบ่งเนื้อหาว่าเรื่องที่มีสาระ เช่น ข่าวการเมือง ข่าวเศรษฐกิจ ข่าวต่างประเทศ และข่าวกีฬา ให้ใช้เพศชายนำเสนอ ส่วนเรื่องที่เบาๆ เช่นข่าวสตรี ข่าวสังคม ข่าวการศึกษา ข่าวบันเทิง ข่าวแฟชั่น และข่าวบริการ ให้สตรีเป็นผู้นำเสนอ เป็นการแบ่งแยกว่า โลกของการเมืองเป็นเรื่องของเพศชาย ไม่ใช่เรื่องของสตรี

และยังสอดคล้องกับประเด็นปัญหาที่นำเสนอใน แผนหลักงานสตรีระยะยาว พ.ศ. 2535 - 2550 ว่า ปัญหาหนึ่งของนักสื่อสารมวลชนสตรี คือ องค์กรสื่อสารมวลชนมีการกำหนดบางตำแหน่งงาน ว่าจะต้องเป็นเพศชาย หรือเป็นสตรี โดยวิธีการทั้งเปิดเผยและแฝงเร้น เช่นกำหนดให้ผู้สื่อข่าวชาย ดูแลข่าวสายทหาร ข่าวเศรษฐกิจ และให้สตรี ดูแลงานด้านบัญชี และการประสานงานในองค์กร

นอกจากนี้ จากงานวิจัยของ จันทรแรม เรือนแป้น (2533 : หญิง) ในงานวิจัยเรื่อง “โอกาสก้าวหน้าในอาชีพของสตรีในงานเฉพาะเพศชาย” ที่พบว่า เมื่อผู้ร่วมงานสตรีมีจำนวนน้อยกว่าผู้ร่วมงานเพศชายมากๆแล้ว สตรีจะมีโอกาสก้าวหน้ามากกว่า แต่จากผลการศึกษาในงานวิจัยนี้ พบว่า ผู้สื่อข่าวสตรีในอดีตที่มีจำนวนน้อยกว่าผู้สื่อข่าวชายมาก แต่โอกาสขยายขอบเขตงานข่าวกลับมีไม่มาก เนื่องจากจำนวนตำแหน่งในระดับสูงที่มีน้อยอยู่แล้ว ประกอบกับมีผู้สื่อข่าวชายเป็นตัวเลือกมากกว่า ขณะที่ปรากฏการณ์ในปัจจุบัน เมื่อมีจำนวนผู้สื่อข่าวสตรีมากขึ้น สตรีก็จะเป็นตัวเลือกมากขึ้น และส่งผลต่อการขยายขอบเขตงานข่าวของผู้สื่อข่าวสตรีมากกว่าในอดีต

สำหรับการขยายงานในองค์กรสื่อประเภทเดียวกันนั้น จากการสำรวจกลุ่มผู้สื่อข่าวสตรี ปรากฏผลว่า ผู้สื่อข่าวสตรีส่วนใหญ่ มีการย้ายงานระหว่างสื่อหนังสือพิมพ์ด้วยกันมากที่สุด รองลงมาคือการย้ายงานระหว่างสื่อวิทยุโทรทัศน์ด้วยกัน และมีการย้ายงานระหว่างสื่อวิทยุกระจายเสียงน้อยที่สุด อาจเป็นผลมาจาก ในอุตสาหกรรมสื่อมวลชนนั้น มีจำนวนองค์กรหนังสือพิมพ์มากที่สุด ขณะที่มีองค์กรวิทยุโทรทัศน์ เพียง 6 องค์กร และมีองค์กรวิทยุกระจายเสียงเพียง 1 องค์กรเท่านั้น จึงทำให้มีการย้ายงานในสื่อหนังสือพิมพ์มากที่สุด และยังมีข้อสังเกตว่า การที่ผู้สื่อข่าวสตรีย้ายไปทำงานข่าววิทยุโทรทัศน์จำนวนมาก อาจเป็นเพราะผู้สื่อข่าวสตรีต้องการนำเสนอหน้าตาของตนเองในข่าวด้วย

สำหรับการขยายงาน ด้านการเลื่อนตำแหน่งนั้น การสำรวจจากกลุ่มผู้สื่อข่าวสตรี ปรากฏผลว่า สตรีที่ทำงานข่าว ส่วนใหญ่อยู่ในตำแหน่งผู้สื่อข่าวถึงร้อยละ 91.5 รองลงมาคือ หัวหน้าข่าว ร้อยละ 6.2 และผู้ช่วยหัวหน้าข่าว และผู้ช่วยบรรณาธิการ ร้อยละ 1.3 และร้อยละ 1.0 ตามลำดับ โดยไม่มีสตรีที่ดำรงตำแหน่งบรรณาธิการเลย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในวิชาชีพนี้ มีขั้นตอน และลำดับสายงานข่าวไม่มากนัก รวมถึงตำแหน่งในระดับที่สูงกว่าผู้สื่อข่าว มีจำนวนน้อย ดังนั้นโอกาสที่ผู้สื่อข่าวใหม่จะขึ้นมาดำรงตำแหน่งระดับสูงจึงน้อย ผู้สื่อข่าวส่วนใหญ่ จึงอยู่ในตำแหน่งผู้สื่อข่าว ดังรายละเอียดในตาราง ข. จะเห็นได้ว่า ในองค์กรข่าวทั้ง 20 แห่ง จะมีตำแหน่งหัวหน้าข่าวทั้งสิ้น 176 ตำแหน่ง แต่มีหัวหน้าข่าวที่เป็นสตรีเพียง 61 คนเท่านั้น ขณะที่ มีหัวหน้าข่าวที่เป็นเพศชายมากถึง 115 คน ซึ่งเป็นจำนวนมากกว่าเกือบ 2 เท่า ในจำนวนนี้ หากเปรียบเทียบสัดส่วนของจำนวนหัวหน้าข่าวชาย และ หัวหน้าข่าวหญิง จะพบว่า องค์กรที่มี หัวหน้าข่าวหญิงมากกว่าหัวหน้าชาย มีเพียง 5 องค์กรเท่านั้น โดยเป็นองค์กรในสื่อหนังสือพิมพ์ ถึง 4 องค์กร และองค์กรสื่อวิทยุโทรทัศน์ 1 องค์กร ซึ่งในจำนวนนี้ มีถึง 3 องค์กร คือ Bangkok Post The Nation และสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย ที่มีจำนวนผู้สื่อข่าวสตรีมากกว่า ผู้สื่อข่าวชาย ดังรายละเอียดในตาราง ข.

เมื่อพิจารณาจากสายงานข่าวที่มีหัวหน้าข่าวเป็นสตรี จะพบว่า มีหัวหน้าข่าวสตรี กระจายอยู่แทบจะทุกสายข่าว ยกเว้นสายข่าวอาชญากรรม และพบว่าในสายงานที่เป็นของผู้ชาย นั้นมีหัวหน้าข่าวที่เป็นสตรีในจำนวนที่น้อยมาก ได้แก่ สายข่าวกีฬา หัวหน้าข่าวหญิงเพียง 1 คน ขณะที่ มีหัวหน้าข่าวชาย ถึง 18 คน สายข่าวภูมิภาค มีผู้สื่อข่าวหญิง 3 คน ขณะที่ มีหัวหน้าข่าวชาย 13 คน โดยเฉพาะข่าวการเมือง ที่มีผู้สื่อข่าวสตรีจำนวนมากนั้น กลับพบว่า มีหัวหน้าข่าวที่เป็นหญิงเพียง 4 คนเท่านั้น ขณะที่ มีหัวหน้าชายมากถึง 18 คน ส่วนสายงานข่าวที่เป็นงานของสตรีอยู่แล้ว จำนวนหัวหน้าข่าวหญิง ก็จะไม่โดดเด่นขึ้นมา อาทิ สายข่าวสังคม สตรี เด็ก สายข่าวบันเทิง ดังรายละเอียดในตาราง ค.

ขณะที่การขยายขอบเขตงานจากผู้ปฏิบัติงานไปสู่ผู้บริหารองค์กร อันได้แก่ ผู้ช่วยบรรณาธิการ และบรรณาธิการ นั้น พบว่า มีตำแหน่งโดยรวมทั้งสิ้น 114 ตำแหน่ง แต่สัดส่วนผู้บริหารองค์กร ของหญิงและชาย กลับแตกต่างกันถึง 4 เท่า คือ 69 : 18 โดยที่มีเพียง 2 องค์กร เท่านั้นที่มีสัดส่วนของผู้บริหารหญิงมากกว่าผู้บริหารชาย คือสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย และสำนักข่าวไทย ขณะที่องค์กรข่าวอีกหลายแห่ง ได้แก่ มติชน สยามรัฐ ไทยโพสต์ ไทยรัฐ

เดลินิวส์ ข่าวสด แนวหน้า วิทยุจักร ผู้จัดการ และสถานีวิทยุโทรทัศน์ ไอทีวี กลับไม่มี
ผู้บริหารองค์กรที่เป็นหญิงอยู่เลยแม้แต่คนเดียว ดังรายละเอียดในตาราง ง.

ตาราง ข. จำนวนหัวหน้าข่าวองค์กรข่าว 20 แห่ง

องค์กรข่าว	หัวหน้าข่าว		
	ชาย	หญิง	รวม
หนังสือพิมพ์			
1. Bangkok Post	3	5	8
2. The Nation	2	3	5
3. มติชน	4	5	9
4. สยามรัฐ	9	2	11
5. ไทยโพสต์	7	6	13
6. ไทยรัฐ	10	3	13
7. เดลินิวส์	12	2	14
8. ข่าวสด	7	1	8
9. แนวหน้า	6	2	8
10. บ้านเมือง	6	4	10
11. กรุงเทพธุรกิจ	2	7	9
12. วิทยุจักร	5	1	6
13. ผู้จัดการ	4	2	6
รวม	77	43	120
วิทยุโทรทัศน์			
1. สถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสี ช่อง 3	5	3	8
2. สถานีวิทยุโทรทัศน์ กองทัพบก ช่อง 5	4	4	8
3. สถานีวิทยุโทรทัศน์ กองทัพบก ช่อง 7	7	1	8
4. สถานีวิทยุโทรทัศน์ ช่อง 9 อ.ส.ม.ท.	7	2	9
5. สถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย	1	2	3
6. สถานีวิทยุโทรทัศน์ ไอทีวี	9	2	11
รวม	33	14	47
วิทยุกระจายเสียง			
1. สำนักข่าวไทย	5	4	9
รวม	5	4	9
รวมทั้งสิ้น	115	61	176

ต้นฉบับ หน้าขาดหาย

ตาราง ง.

จำนวนผู้บริหารในองค์กรข่าว 20 แห่ง

องค์กรข่าว	ผู้บริหาร		
	ชาย	หญิง	รวม
หนังสือพิมพ์			
1.Bangkok Post	4	2	6
2.The Nation	4	1	5
3.มติชน	8	0	8
4.สยามรัฐ	7	0	7
5.ไทยโพสต์	3	0	3
6.ไทยรัฐ	7	0	7
7.เดลินิวส์	10	0	10
8.ข่าวสด	8	0	8
9.แนวหน้า	6	0	6
10.บ้านเมือง	3	1	4
11.กรุงเทพธุรกิจ	3	1	4
12.วิทยจักร	3	0	3
13.ผู้จัดการ	4	0	4
รวม	70	5	75
วิทยุโทรทัศน์			
1.สถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสี ช่อง 3	5	1	6
2.สถานีวิทยุโทรทัศน์ กองทัพบกช่อง 5	6	2	8
3.สถานีวิทยุโทรทัศน์ กองทัพบกช่อง 7	4	1	5
4.สถานีวิทยุโทรทัศน์ ช่อง 9 อ.ส.ม.ท.	3	2	5
5.สถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย	2	4	6
6.สถานีวิทยุโทรทัศน์ ไอทีวี	4	0	4
รวม	24	10	34
วิทยุกระจายเสียง			
1.สำนักข่าวไทย	2	3	5
รวม	2	3	5
รวมทั้งสิ้น	96	18	114

นอกจากนี้ยังมีเหตุผลอื่นๆอีก เช่น การที่ผู้บริหารในองค์กรส่วนใหญ่ เห็นว่า ผู้สื่อข่าวสตรี ไม่เหมาะสมกับงานบริหาร ที่จะต้องรับผิดชอบในการบริหารคน บริหารงาน และ บริหารเงิน ซึ่งถือเป็นงานที่หนักมาก ประกอบกับการที่ตัวผู้สื่อข่าวสตรีเอง ไม่มีคุณสมบัติ ความเป็นผู้นำ อันเป็นเหตุมาจากบุคลิกภาพ ความเป็นสตรี จึงทำให้ผู้สื่อข่าวสตรี ไม่เคียดขาด ไม่กล้าเสี่ยง ไม่กล้าตัดสินใจ ทำงานไม่เป็นระบบ และที่สำคัญคือตัวผู้สื่อข่าวสตรีเอง คิดว่าตัวเองไม่เหมาะสมกับงานบริหาร คิดว่าตัวเองทำไม่ได้ และพอใจที่จะเป็นเพียงแค่ผู้สื่อข่าวเท่านั้น

สอดคล้องกับ Broverman (1974 : ชาย) ที่ได้นิยามเกี่ยวกับบทบาททางเพศเอาไว้ พบว่า ในด้านการบริหารงานนั้น เพชายจะเหมาะสมกว่าสตรี เพราะเพศชาย มีความคิดรอบคอบ ตัดสินใจได้รวดเร็ว กล้าได้กล้าเสีย ขณะที่สตรีนั้นมักชอบคิดเล็กคินน้อย และไม่กล้าตัดสินใจ

นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับลักษณะความเป็นผู้นำของ ลินคอฟ (อังใน สถิต วงศ์สวรรค์ , 2529) ที่ว่า ผู้นำที่ดีจะต้องมีความรับผิดชอบ เอาใจใส่ต่องาน มีความเชื่อมั่นในตัวเอง มีความรู้ ปรับตัวเก่ง รอบคอบ มีความมั่นคงในอารมณ์ มีสติปัญญาสูง สามารถคิดหาเหตุผลด้วยตนเอง ซึ่งคุณสมบัติเหล่านี้ ส่วนใหญ่มักจะพบในเพศชายมากกว่าสตรี

รวมทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Maier Norman R. (1970) ในเรื่อง Male versus Female Discussion Leader พบว่า ผู้นำที่เป็นสตรีจะมีข้อบกพร่องในการวางแผนแก้ปัญหาในงาน และไม่มีความสามารถในการแก้ปัญหาได้ เพราะสตรีด้อยกว่าชาย ในการไม่สามารถแยกแยะปัญหาได้ชัดเจน

กาญจนา แก้วเทพ (2532 : หญิง) แสดงความคิดเห็นไว้ ในการประชุมโครงการ อาศรมความคิด หัวข้อผู้หญิงกับสื่อสารมวลชน ว่าบรรดาผู้บริหารข่าว ยังไม่มั่นใจในความสามารถของผู้สื่อข่าวสตรี ดังนั้นจึงสะท้อนออกมา โดยการเลื่อนตำแหน่งระดับบริหาร ให้กับผู้สื่อข่าวชายมากกว่าผู้สื่อข่าวสตรี แม้ว่าผู้สื่อข่าวสตรีจะมีความสามารถเพียงใดก็ตาม

กาญจนา แก้วเทพ (2534 : หญิง) ยังได้เสนอไว้ในแผนงานหลักสตรีระยะยาว พ.ศ. 2535 – 2550 ว่านักสื่อสารมวลชนสตรีประสบปัญหา เรื่องการเลือกปฏิบัติในการประกอบวิชาชีพ ว่าองค์กรสื่อสารมวลชน มีการกำหนดงานบางตำแหน่งว่า ต้องเป็นเพศชาย หรือสตรี โดยใช้วิธีการ ทั้งเปิดเผยและแฝงเร้น โดยเฉพาะในตำแหน่งระดับผู้บริหารนั้น จากการสัมภาษณ์ ผู้บริหารองค์กรข่าวส่วนใหญ่ จะให้เหตุผลหลักที่ทำให้ผู้สื่อข่าวสตรีไม่ได้รับการเลื่อนตำแหน่งในระดับผู้บริหารองค์กรข่าว คือ ขาดคุณสมบัติความเป็นผู้นำ และมักจะไม่ใช้อารมณ์ ความรู้สึกส่วนตัวในการทำงานมากกว่าผู้สื่อข่าวชาย

ประเด็นดังกล่าว ยังสอดคล้องกับ แนวคิดของ กาญจนา แก้วเทพ (2534 : หญิง) ที่เห็นว่า การที่สตรีไม่ได้อยู่ในตำแหน่งบริหาร นอกจากมีสาเหตุมาจากการกีดกันทางเพศแล้ว ค่านิยมความเชื่อที่ว่าสตรีใช้อารมณ์มากกว่าเหตุผลในการทำงาน ตัดสินใจไม่เด็ดขาด และทำงานอย่างไม่มีระบบ เป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้สตรีไม่ได้รับการเลื่อนขึ้นสู่ตำแหน่งระดับสูง แม้ว่า จะพบข้อดีของผู้บริหารสตรีอยู่หลายข้อ เช่น การติดตามงาน การทำงานละเอียดรอบคอบ รับฟังคำวิจารณ์ มีความอดทน และมีมนุษยสัมพันธ์ดี ผิดกับคุณสมบัติของผู้บริหารชาย ซึ่งใช้ ความรวดเร็วในการตัดสินใจ แต่ขาดความรอบคอบ และไม่ฟังเสียงผู้อื่น แสดงให้เห็นว่า ไม่ว่าจะ เป็นสตรีหรือเพศชาย ต่างมีคุณสมบัติที่เป็นจุดแข็ง และจุดอ่อน เจตคติที่ได้รับการปลูกฝัง มานานในเรื่องความเป็นผู้นำของเพศชาย ความเข้มแข็ง เด็ดขาด ความรอบรู้ ทำให้ค่านิยม ในการจัดตำแหน่งงานส่วนใหญ่ ในองค์กรสื่อสารมวลชน ยังคงมีเพศชายเป็นผู้บริหาร มาตลอด

เช่นเดียวกับงานวิจัยของอุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์ (1993 : หญิง) ในเรื่อง Access of Thai Women to Communication Education and Work in Journalism and Communication พบว่า เมื่อนักวิชาชีพสตรีเข้าไปทำงานในองค์กรสื่อสารมวลชน นักวิชาชีพสตรีจะเข้าไปกระจุกตัวอยู่ใน งานระดับกลางขององค์กร และอยู่ในฝ่ายงานวิชาชีพ งานบริการ เช่น ฝ่ายบัญชี ฝ่ายประสานงาน ส่วนงานในระดับผู้บริหารมีจำนวนน้อยมาก

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการขยายขอบเขตงานข่าว

1) ความเป็นสตรี บุคลิกภาพ

การวิจัยปรากฏผลว่า ทั้งผู้สื่อข่าวสตรี และผู้สื่อข่าวสตรีอาวุโส รวมถึงผู้บริหารองค์กรบางส่วน ต่างมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่าคุณสมบัติของสตรี เป็นปัจจัยที่ส่งเสริมการทำงานของข่าวอย่างมาก โดยเฉพาะการเข้าถึงแหล่งข่าว อาจมีเหตุผลมาจาก งานข่าวเป็นงานที่ต้องอาศัยการหาข่าวจากแหล่งข่าวเป็นหลัก จึงทำให้ ผู้สื่อข่าวสตรีได้เปรียบผู้สื่อข่าวชาย

ขณะที่ผู้บริหารองค์กรส่วนใหญ่ ซึ่งเป็นเพศชาย ยังคงเห็นว่า คุณสมบัติของสตรี ไม่เหมาะสมกับการทำงานข่าว เช่น ความอ่อนไหว มือคดใจแคบ อิงฉริษยา มีความรู้ลึกส่วนตัวมาก มีความอดทนน้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหาร ที่เป็นเพศชาย ยังคงมีอคติกับบทบาททางเพศต่อผู้สื่อข่าวสตรี และใช้เกณฑ์ และคุณสมบัติทางเพศ เป็นตัวตัดสินในทุกๆเรื่อง โดยไม่พยายามแบ่งแยกระหว่างศักยภาพในการทำงานข่าว และคุณสมบัติของสตรี

ขัดแย้งกับที่ Broverman (1974 : ชาย) ได้ให้นิยามบทบาททางเพศของสตรีว่า ไม่ก้าวร้าว เอาแต่อารมณ์ ถูกครอบงำง่าย ไม่มีเหตุผล ไม่ค่อยแยกแยะอารมณ์ออกจากความคิด ต้องการความปลอดภัย เป็นคนอ่อนไหวง่าย ชอบคิดเรื่องหยาบหยาบ และคิดเล็กคิดน้อย ซึ่งเป็นข้อจำกัดต่อการทำงานข่าวของผู้สื่อข่าวสตรี

2) ศักยภาพ ความสามารถ

ผลการวิจัยปรากฏว่า ทั้งผู้สื่อข่าวสตรี ผู้สื่อข่าวสตรีอาวุโส และผู้บริหารองค์กรข่าวส่วนใหญ่ มีความเห็นสอดคล้องกันในแนวทางที่ยอมรับความสามารถ และศักยภาพในการทำงานข่าวของสตรี โดยเฉพาะความสามารถในการหาข่าว ความขยันขันแข็ง ความอดทน และมีความคล่องตัวสูง ทั้งนี้อาจมีเหตุผลมาจาก การที่คุณสมบัติส่วนตัวของความเป็นสตรีนั้น คือความใจเย็น และมีความอดทน ในการรอคอยข่าวหรือแหล่งข่าวสูงกว่าผู้สื่อข่าวชาย จึงทำให้ผู้สื่อข่าวสตรีมักจะ ได้ข่าวกลับมาทุกครั้ง

ขณะที่ยังมีผู้บริหารองค์กรข่าวบางคน ไม่ยอมรับความสามารถของผู้สื่อข่าวสตรี และเห็นว่า การขยายตัว หรือการเติบโตในงานข่าวของผู้สื่อข่าวสตรีนั้น ไม่ได้เกิดจากความสามารถ

แต่เกิดจากความเอื้อเอ็นดูจากแหล่งข่าว และผู้บริหารองค์กร” ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะผู้บริหารองค์กรยังมีอคติทางเพศต่อผู้สื่อข่าวสตรี โดยเห็นว่าสตรีมีความสามารถสู้เพศชายไม่ได้ ดังนั้นเมื่อสตรี

สร้างผลงานขึ้นมา จึงคิดว่าไม่ได้เกิดจากความสามารถอย่างแท้จริง แต่เกิดจากการใช้ บุคลิกภาพ ความเป็นสตรี เป็นเครื่องมือในการสร้างผลงานมากกว่า

ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของเคธ เอคี้ (อังใน นันญา พันธุ์เจริญ , 2537)
ว่า “ทัศนคติการแบ่งแยกเพศ ยังคงมีอยู่ในการทำงานข่าว.....นักข่าวชายส่วนมากยังคงมีความคิด
ที่ว่า ผู้สื่อข่าวสตรี ใช้วิธีการเล่นหูเล่นตา เปิดขาอ่อนเพื่อให้ได้ข่าวมา”

3) ครอบครัวยุคใหม่

การวิจัยปรากฏว่า ผู้สื่อข่าวสตรีที่ชอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด ถึงร้อยละ 79.5 ขณะที่แต่งงานแล้วมีเพียงร้อยละ 17.4 และมีสถานภาพหม้าย ร้อยละ 3.1 ทั้งนี้ เพราะงานข่าว เป็นงานที่ต้องทำงานตลอดเวลา ไม่มีเวลาเป็นส่วนตัว ต้องเตรียมพร้อมที่จะทำข่าว อยู่เสมอ หากเป็นคนที่แต่งงานแล้ว จะไม่ค่อยดี และไม่มีเวลาทุ่มเทเวลาให้กับงานมากเท่าคนโสด

ขณะที่ผู้สื่อข่าวสตรีอาวุโส และผู้บริหารองค์กรข่าว ต่างเห็นพ้องต้องกันว่า การแต่งงาน และการมีลูกจะเป็นข้อจำกัดของสตรีในการทำงานข่าว และเป็นเหตุผลสำคัญที่ทำให้ผู้สื่อข่าวสตรีต้องลาออกจากงานข่าว เพื่อทำหน้าที่เมียและแม่ที่ดี ตามที่สังคมคาดหวัง

สอดคล้องกับที่กาญจนา แก้วเทพ (2534 : หญิง) นำเสนอไว้ในแผนงานหลัก สตรีระยะยาว พ.ศ. 2535 – 2550 ว่า นักสื่อสารมวลชนสตรีมักจะประสบปัญหาในการประกอบวิชาชีพ หลายประการ ในที่นี้รวมถึงเรื่องบทบาทที่ขัดแย้งกันระหว่างนักวิชาชีพกับบทบาทในครอบครัว ที่ว่า นักวิชาชีพสตรีต้องประสบกับปัญหาความขัดแย้งระหว่างความก้าวหน้าในอาชีพ กับการเป็นแม่บ้านที่ต้องรับผิดชอบงานภายในบ้าน ผู้ที่ให้ความสำคัญกับครอบครัวมาก ก็มักจะไม่มีโอกาสเลื่อนขั้นไปสู่ตำแหน่งบริหารมากนัก เพราะได้ตัดสินใจแล้วว่าครอบครัว

ต้องมาก่อน ส่วนผู้ที่มุ่งหน้าแสวงหาความก้าวหน้าในอาชีพ ก็มักต้องเลี้ยงกับปัญหา การขาดความเข้าใจในครอบครัว และสตรีจะต้องทำงานหนักเป็นสองเท่า ทั้งในบ้านและนอกบ้าน

นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ นันญา พันธุ์เจริญ (2537 : หญิง) ในเรื่องความคาดหวังและความพึงพอใจในการทำงานของนักข่าวสตรี ในองค์กรหนังสือพิมพ์ รายวัน พบว่า ปัญหาครอบครัว และการเลี้ยงภัย ยังมีผลต่อการทำงาน และความพึงพอใจ ของผู้สื่อข่าวสตรีมากที่สุด

4) ลักษณะอาชีพ

ผู้สื่อข่าวสตรีที่ตอบแบบสอบถาม มีความเห็นต่อปัจจัยด้านลักษณะอาชีพ ยังคง เป็นข้อจำกัด ต่อการขยายขอบเขตงานของผู้สื่อข่าวสตรี โดยเฉพาะธรรมชาติของงานข่าว ที่ต้องการ คนทำงานที่เป็นเพศชายมากกว่าสตรี ในขณะที่ผู้สื่อข่าวอาวุโส และผู้บริหารองค์กรข่าว ส่วนใหญ่เห็นสอดคล้องกันว่า งานข่าวไม่ใช่งานของสตรี เพราะงานข่าวมีลักษณะที่ ต้องใช้ความคิดอย่างเป็นระบบ เวลาในการทำงานในแต่ละวันไม่แน่นอน ต้องทำงานหามรุ่ง หามค่ำ และเป็นงานที่มีความสนุกสมบันมาก ต้องอาศัยความคล่องตัวสูงในการทำงาน และ สัมพันธ์กันเรื่องของบุคลิกภาพ ความเป็นสตรี ซึ่งสตรีมักจะ ไม่ค่อยมีความคล่องตัว จะพะวักพะวง อยู่กับเรื่องในบ้าน ครอบครัว และลูก ฉะนั้นจึงทำให้ผู้สื่อข่าวสตรี ทำงานข่าวได้ไม่เต็มที่ เพราะ มีแนวโน้มว่าสตรีจะเลือกบทบาทในบ้านมากกว่า บทบาทผู้สื่อข่าวสตรี เพราะถูกคาดหวังจาก สังคมว่าจะต้องเป็นเมีย และแม่ ที่ดี

นอกจากนี้อรพรรณ กริมวิรัตน์กุล ยังได้ให้ข้อสังเกตที่น่าสนใจว่า “ ในงานข่าว จะไม่ค่อยมีผู้หญิงประเภทคุณหนูมานั่งตะลุยทำงานข่าว แต่จะเป็นผู้หญิงที่ลุย ไม่เรื่องมาก ไม่จุกจิก ” อาจเป็นเพราะลักษณะงานข่าวที่จะต้องทำงานหนัก หามรุ่งหามค่ำ และจะต้อง มีความคล่องตัวสูง จึงทำให้ผู้สื่อข่าวสตรีที่มีลักษณะความเป็นสตรีสูง อยู่ในอาชีพผู้สื่อข่าวไม่ได้ นาน ส่วนผู้สื่อข่าวสตรีที่มีคุณสมบัติหัว และลุย จะอยู่ในอาชีพผู้สื่อข่าวได้นานกว่า เช่น คุณพองสนาน จามรจันทร์ คุณชุติมา บุณยรัชดา

สอดคล้องกับทฤษฎีบทบาท ที่ได้อธิบายถึงพฤติกรรมทางสังคม และการคาดหวัง

ว่าบุคคลควรกระทำ หรือไม่ควรกระทำ เช่นการที่สังคมกำหนดบทบาทงานข่าวของสตรี และเพศชายให้แตกต่างกัน โดยเฉพาะงานในอาชีพผู้สื่อข่าว สังคมคาดหวังว่าเพศชายจะต้องรับผิดชอบงานข่าวอาชญากรรม ข่าวการเมือง ข่าวกีฬา ข่าวทหาร และคาดหวังว่าสตรีจะต้องรับผิดชอบงานข่าวสตรี ข่าวสังคม ข่าวการศึกษา

ผลการศึกษา สอดคล้องกับความเห็นของ แพทเทอร์ (อ้างใน จันท์แรม เรือนแป้น, 2533) ถึงภาพลักษณ์ที่สังคมมีต่อสตรี ซึ่งจะจำกัดทางเลือกในอาชีพของสตรี งานที่ถูกระบุว่าเป็นงานของสตรีนั้น มักสอดคล้องกับภาพลักษณ์เกี่ยวกับความงาม เช่น นางแบบ เลขานุการ หรือภาพลักษณ์ของการรับใช้ เช่นอาชีพพยาบาล นักสังคมสงเคราะห์ หากสตรีทำงานนอกเหนือไปจากขอบเขตที่นิยามกันแล้ว เธอจะถูกมองว่าได้บุกรุกเข้าไปในดินแดนที่ไม่ใช่ธรรมชาติของตน ซึ่งอาจจะได้รับการตอบโต้หลายประการ ทั้งการเลือกปฏิบัติจากผู้ร่วมงาน

เพศชาย และการตั้งคำถามถึงความสามารถที่เธอมี เมื่อสตรีเข้าสู่อาชีพของเพศชาย จึงพบว่ายากที่สตรีจะประสบความสำเร็จ และดูเหมือนว่าสตรีจะต้องตกอยู่เบื้องล่างเสมอ ไม่ว่ากรณีใดๆ

อย่างไรก็ดี ในงานวิจัยของ นันญา พันธุ์เจริญ (2537) ในเรื่อง ความคาดหวัง และความพึงพอใจในการทำงานของผู้สื่อข่าวสตรี ในองค์กรหนังสือพิมพ์รายวัน พบว่า ผู้สื่อข่าวสตรีมีความพึงพอใจในลักษณะงานในอาชีพผู้สื่อข่าวมากที่สุด เพราะผู้สื่อข่าวสตรีคาดหวังว่าจะได้มีโอกาสเรียนรู้สิ่งแปลกใหม่ มีอิสระทางความคิด และมีเสรีภาพในการแสดงออก

สอดคล้องกับงานวิจัยของ จรัสศรี นิลรัตน์ (2540 : หญิง) ในเรื่อง การปฏิบัติหน้าที่ของนักข่าวกีฬาหญิง และการยอมรับของเพื่อนร่วมงานชาย และแหล่งข่าว พบว่า ผู้สื่อข่าวกีฬาหญิง มีความพึงพอใจต่อการทำงานข่าวกีฬาในระดับสูง โดยมีความพึงพอใจในอาชีพมากที่สุด

5) นโยบายองค์กร

ผลการวิจัย ปรากฏว่า ผู้สื่อข่าวสตรี และผู้สื่อข่าวสตรีอาวุโส ส่วนใหญ่ เห็นว่า นโยบายองค์กร มีส่วนส่งเสริมในการสนับสนุนการขยายขอบเขตงานข่าวของผู้สื่อข่าวสตรี ในระดับปานกลาง ก่อนข้างสูง ส่วนผู้บริหารองค์กรส่วนใหญ่ มีความเห็นในลักษณะเป็นกลาง ว่าองค์กรไม่มีนโยบายสนับสนุนผู้สื่อข่าวสตรีเป็นพิเศษ แต่เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดเท่านั้น

ซึ่งอาจจะมีเหตุผลจากการที่องค์กรข่าวหันมาให้ความสนใจเรื่องความสามารถของปัจเจกชนเป็นหลัก ทั้งในการรับคนเข้าทำงาน และการเลื่อนตำแหน่งงาน จึงทำให้ผู้สื่อข่าวสตรีเห็นว่าการที่องค์กรไม่มีนโยบายกีดกันผู้สื่อข่าวสตรี ก็ถือได้ว่าเป็นการให้การสนับสนุนแล้ว

สอดคล้องกับที่ กาญจนา แก้วเทพ (2540 : หญิง) กล่าวว่า สำหรับประเทศไทย สภาพการจ้างงานในองค์กรสื่อสารมวลชน มิได้มีการประกาศอย่างเปิดเผยถึงการเลือกปฏิบัติ แต่ก็มิได้มีการเน้นนโยบายส่งเสริมการจ้างงานอย่างเสมอภาคกันระหว่างสตรี และเพศชาย

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับที่ กาญจนา แก้วเทพ (2534 : หญิง) ได้นำเสนอในแผนหลักงานสตรีระยะยาว พ.ศ. 2535 – 2550 ว่า นักสื่อสารมวลชนสตรี มักประสบปัญหาในการประกอบวิชาชีพ คือ การเลือกปฏิบัติในการประกอบวิชาชีพ โดยที่องค์กรสื่อสารมวลชนมีการกำหนดงานบางตำแหน่งว่า ต้องเป็นเพศชาย หรือสตรี โดยใช้วิธีการทั้งเปิดเผย และแฝงเร้น เช่น การกำหนดให้ผู้สื่อข่าวสายทหาร สายเศรษฐกิจ เป็นเพศชาย ส่วนงานด้านบัญชี การประสานงานในองค์กร มักกำหนดให้เป็นงานของสตรี

6) ผู้บังคับบัญชา

การวิจัย ปรากฏผลว่า ผู้สื่อข่าวสตรีส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นว่า ผู้บังคับบัญชา เป็นปัจจัยส่งเสริมการขยายขอบเขตงานข่าวของผู้สื่อข่าวสตรีอาจเป็นเพราะ ผู้สื่อข่าวสตรีส่วนใหญ่ เชื่อว่า การขยายขอบเขตงานของตนเองนั้น เกิดจากความสามารถส่วนตัวเป็นหลักแล้ว ตัวผู้บังคับบัญชาเอง ก็มีสนับสนุนด้วยเหมือนกัน เพราะผู้บังคับบัญชา จะเป็นบุคคลสำคัญในการกำหนดนโยบายขององค์กร และการพิจารณาเลื่อนตำแหน่งหรือเงินเดือน แก่ผู้สื่อข่าวในองค์กร

ขณะที่ผู้สื่อข่าวอาวุโสส่วนใหญ่ เห็นว่า ผู้บังคับบัญชา มีส่วนในการสนับสนุนการขยายงานข่าวของผู้สื่อข่าวอย่างมาก อาจเป็นเพราะว่าผู้สื่อข่าวอาวุโส เป็นกลุ่มที่ทำงานข่าวมานานแล้ว และยังคงมีความเชื่อเกี่ยวกับเรื่องของระบบ ระเบียบ รวมถึงความเป็นผู้นำในองค์กร ว่าจะต้องเป็นผู้ตัดสินใจทั้งหมด และคิดว่ากรณีที่สตรีเข้ามาทำงานข่าวมากขึ้น เป็นเพราะผู้บริหารในองค์กร เปิดโอกาสให้

สำหรับผู้บริหารองค์กรข่าว ส่วนใหญ่ เห็นว่า ตัวผู้บริหารองค์กร นั้นเป็นข้อจำกัดต่อการขยายขอบเขตงานข่าวของผู้สื่อข่าวสตรี ทั้งนี้อาจเป็นเหตุมาจากเจตคติส่วนตัวของผู้บริหารองค์กรข่าวเอง ที่มีความเชื่อว่าสตรีเป็นเพศที่ไม่เหมาะสมที่จะทำงานข่าว และด้วยบุคลิกบางประการของผู้สื่อข่าวสตรี เช่น ขอบพุดคุย ไม่เก็บความลับ ทำให้ผู้บริหารองค์กร ซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้ชาย ไม่ไว้วางใจสตรี

สอดคล้องกับงานวิจัยของ จรัสศรี นิลรัตน์ (2540 : หญิง) ในเรื่อง การปฏิบัติหน้าที่ของนักข่าวกีฬาหญิง และการยอมรับของเพื่อนร่วมงานชาย แหล่งข่าว และผู้บริหารข่าว พบว่า ผู้บริหารให้ความเท่าเทียมกันในการขึ้นเงินเดือนและการเลื่อนตำแหน่ง แต่ก็ยังเห็นว่านักข่าวกีฬาหญิง ไม่สามารถทุ่มเทเวลาให้กับการทำงานข่าวได้เต็มที่

7) เพื่อนร่วมงาน

จากการวิจัย ปรากฏผลว่า ผู้สื่อข่าวสตรีและผู้สื่อข่าวสตรีอาวุโส ส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นว่า เพื่อนร่วมงานเป็นปัจจัยที่ส่งเสริมการขยายขอบเขตงานของผู้สื่อข่าวสตรี โดยที่เพื่อนร่วมงานยอมรับในตัวผู้สื่อข่าวสตรี อาจทำให้ตัวผู้สื่อข่าวสตรีมีแรงเสริมในการทำงานมากยิ่งขึ้น ขณะที่ลักษณะงานของผู้สื่อข่าวในภาคสนาม จะตกข่าวไม่ได้ ทำให้ผู้สื่อข่าวภาคสนามในแต่ละสถานที่ จะมีการรวมกลุ่มกัน เพื่อช่วยเหลือเกื้อกูลกันและกัน ในงานข่าว

ส่วนผู้บริหารองค์กรข่าวส่วนใหญ่ มีความเห็นว่า ปัจจัยด้านนี้ เป็นข้อจำกัดในการขยายขอบเขตงานของผู้สื่อข่าวสตรี โดยเฉพาะในกลุ่มสตรีด้วยกันเอง ทำให้ สัมพันธภาพระหว่างผู้สื่อข่าวสตรีด้วยกัน รวมถึงหัวหน้าข่าวที่เป็นสตรี ไม่ค่อยจะดีนัก ซึ่งอาจจะเป็นผลมาจากบุคลิก คุณสมบัติ ความเป็นสตรี ที่มีความอิจฉาริษยากัน มีการแข่งขันกันเองสูง

ขัดแย้งกับงานวิจัยของ นันญา พันธุ์เจริญ (2537 : หญิง) ในเรื่อง ความคาดหวังและความพึงพอใจในการทำงานของผู้สื่อข่าวสตรีในองค์กรหนังสือพิมพ์รายวัน พบว่า ผู้สื่อข่าวสตรีมีความพึงพอใจในลักษณะงาน และความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานมากที่สุด

8) เพื่อนร่วมอาชีพ

ผลการวิจัย ปรากฏว่า ผู้สื่อข่าวสตรี และผู้สื่อข่าวสตรีอาวุโส ส่วนใหญ่ มีความเห็นว่า เพื่อนร่วมอาชีพ เป็นปัจจัยส่งเสริมการขยายขอบเขตงานข่าวของผู้สื่อข่าวสตรี ส่วนผู้บริหารองค์กรข่าวทั้งหมด กลับมีความคิดเห็นไปในทิศทางตรงกันข้ามว่า เพื่อนร่วมอาชีพของผู้สื่อข่าวสตรีนั้นเป็นข้อจำกัดในการขยายขอบเขตงานข่าวของผู้สื่อข่าวสตรี โดยเฉพาะเพื่อนร่วมอาชีพที่เป็นสตรีด้วยกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในกลุ่มผู้สื่อข่าวสตรีนั้นจะมองแค่ส่วนดีของตนเอง จึงมองข้ามปัญหาความขัดแย้งระหว่างเพื่อนร่วมอาชีพ ขณะที่ผู้บริหารองค์กร ซึ่งเป็นเพศชายทั้งหมด กลับมองเห็นถึงความขัดแย้งระหว่างสตรีในอาชีพผู้สื่อข่าวได้มากกว่า

9) สติทริสตรี

ผลการวิจัยปรากฏว่า ผู้สื่อข่าวสตรี และผู้สื่อข่าวสตรีอาวุโสส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นว่า ปัจจัยด้านสติทริสตรี เป็นปัจจัยที่ส่งเสริมการขยายขอบเขตงานข่าวของผู้สื่อข่าวสตรี และมีส่วนที่ทำให้ผู้บริหารองค์กรข่าว รับผิดชอบเข้ามาทำงานข่าวมากขึ้น และเพื่อนร่วมงานให้เกิดริผู้สื่อข่าวสตรีมากขึ้น ส่งผลให้ผู้สื่อข่าวสตรีก้าวขึ้นไปอยู่ระดับแนวหน้ามากขึ้น

ส่วนผู้บริหารองค์กรส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นว่า กระแสสติทริสตรี ไม่ได้มีส่วนในการสนับสนุนการทำงาน หรือการขยายขอบเขตงานของผู้สื่อข่าวสตรี แต่อยู่ที่ความสามารถของตัวผู้สื่อข่าวสตรีเองมากกว่า ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะการวัดประสิทธิภาพ หรือประสิทธิผลของงานนั้น ผู้บริหารมักจะใช้เกณฑ์ที่คิดว่า น่าจะเป็นธรรมต่อผู้สื่อข่าวทุกคน ไม่ว่าจะเป็นผู้สื่อข่าวสตรี หรือผู้สื่อข่าวชายก็ตาม คือการวัดจากผลงาน และความสามารถ ในการทำงานข่าว ซึ่งจะทำให้ผู้บริหารองค์กรข่าว ที่ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย หลุดพ้นจากประเด็นการเลือกปฏิบัติต่อผู้สื่อข่าวสตรีได้มากขึ้น

สอดคล้องกับงานวิจัยของ วันทนีย์ วาสิกะสิน และสุนีย์ เหมาะประสิทธิ์ (2541: หนึ่ง) ในเรื่อง สังคมไทยคาดหวังอย่างไรกับผู้หญิง พบว่า สังคมยังมีค่านิยมต่อสตรีในลักษณะที่ไม่เสมอภาค เช่น สตรีเป็นเพศที่ใช้อารมณ์มากกว่าเพศชาย ค่านิยมนี้ทำให้สตรีเสียเปรียบในการทำงาน เมื่อมีเรื่องเพศเข้ามาเกี่ยวข้อง สตรีมักไม่ได้รับเลือกให้ดำรงตำแหน่งที่สำคัญ

และยังสอดคล้องกับ งานวิจัยของอุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์ (1993 :หญิง) ในเรื่อง Access of Thai Women to Communication and Work in Journalism and Communication ในประเด็นเรื่องการขาดความตระหนักในค่านิยมทางเพศ พบว่า ในหมู่นักวิชาชีพสตรี มีแนวคิดที่เห็นว่าไม่มีการเลือกปฏิบัติระหว่างเพศชาย และสตรี ในองค์กรสื่อสารมวลชน ทุกอย่างขึ้นอยู่กับความสามารถของบุคคล

ซึ่งสอดคล้องกับสิ่งที่ กาญจนา แก้วเทพ (2534 :หญิง) ได้เสนอไว้ในแผนหลักงานสตรีระยะยาว พ.ศ.2535 – 2550 ว่า นักวิชาชีพสตรียังไม่ตระหนักถึงค่านิยมเรื่องสิทธิสตรี จึงขาดความมั่นใจในการพัฒนาความสามารถด้านวิชาชีพ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.ปัจจุบัน ความเป็นสตรีเพศ มิได้เป็นอุปสรรคต่อการทำงานของสตรี เหมือนในอดีตอีกต่อไป ในทางตรงกันข้าม กลับช่วยส่งเสริมให้เกิดประโยชน์แก่ตัวสตรีเอง ทั้งในด้านการงาน และในด้านส่วนตัวด้วย แต่ปัญหาที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ คือปัญหาที่เกิดจากครอบครัว แม้จะไม่เกิดกับสตรีทุกคนก็ตาม แต่ปัญหาเหล่านี้ ส่วนใหญ่ได้แก่ปัญหาเรื่องความผูกพันกับงานในครอบครัว ซึ่งสตรีจะทิ้งมิได้ โดยเฉพาะสตรีที่สมรสแล้ว เรื่องการมีเวลาให้กับครอบครัวเป็นสิ่งสำคัญมาก ดังนั้นผู้สื่อข่าวสตรี ควรจะทำความเข้าใจกับลักษณะอาชีพ เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการวางแผนงานในอาชีพผู้สื่อข่าวได้อย่างเหมาะสม

2.ปัญหาสำคัญอีกประการหนึ่ง คือการที่สตรีถูกจำกัดสิทธิในการประกอบอาชีพ เนื่องจากสังคมไม่ยอมรับว่าสตรีมีความสามารถเท่าเทียมกับเพศชาย รวมถึงการพิจารณาบุคคลเข้าดำรงตำแหน่งสำคัญๆ ในองค์กรสื่อสารมวลชน เพศชายจะมีโอกาสมากกว่าสตรี ทั้งๆที่จำนวนของผู้สื่อข่าวชาย และผู้สื่อข่าวสตรีมีจำนวนใกล้เคียงกัน จึงทำให้นโยบายต่างๆถูกกำหนดโดยเพศชาย และมีแนวโน้มที่กฎ ระเบียบภายในองค์กร จะเอื้อประโยชน์แก่เพศชายมากกว่า ขณะที่กฎ ระเบียบที่เอื้อต่อสตรี จะเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดเท่านั้น เช่นการลาคลอด สวัสดิการ ดังนั้นผู้สื่อข่าวสตรีเอง ควรที่จะต้องใส่ใจกับประเด็นปัญหาเหล่านี้ เพื่อประโยชน์ในการผลักดันนโยบาย หรือกฎ ระเบียบ ที่ส่งเสริม และสนับสนุนการทำงานของสตรี ในวิชาชีพข่าวมากยิ่งขึ้น

3. ในกระบวนการเรียกร้องความเสมอภาคของสตรี บางครั้งตัวสตรีเอง กลับเป็นฝ่ายที่ขัดขวางความก้าวหน้า หรือการขยายขอบเขตงานของตนเองอย่างมาก จะพบอยู่บ่อยครั้งว่า ผู้สื่อข่าวสตรีที่มีความรู้ความสามารถ แต่มักไม่ยอมรับตำแหน่งในระดับบริหารเอง เพราะสตรีส่วนใหญ่ยังมีทัศนคติที่ว่า แม้สตรีจะมีความรู้ความสามารถเท่าเทียมกับชาย แต่ก็ยังทำงานผู้เพศชายไม่ได้ และเกรงว่าจะทำได้ไม่ดีเท่ากับที่ผู้บริหารชายปฏิบัติงานอยู่ ดังนั้น ตัวผู้สื่อข่าวสตรีเอง จึงควรปรับเปลี่ยนทัศนคติในเชิงเพศนิยมใหม่ และสร้างความมั่นใจในตนเองว่า สตรีมีความเท่าเทียมกับเพศชาย

ข้อจำกัดในงานวิจัย

ผู้วิจัยพบข้อจำกัดในการทำวิจัยเรื่อง “ การขยายขอบเขตงานของผู้สื่อข่าวสตรีในวิชาชีพวารสารศาสตร์ ” หลายด้าน ดังนี้

1. ข้อมูลด้านสถิติเกี่ยวกับจำนวนผู้สื่อข่าว จำนวนหัวหน้าข่าว บรรณาธิการ ขององค์กรข่าว ไม่ได้รวบรวมเอาไว้อย่างเป็นทางการ แม้แต่ฝ่ายบุคคลซึ่งเป็นผู้ที่เก็บข้อมูลของพนักงานฝ่ายข่าวเอาไว้ ก็ไม่ได้รวบรวมอย่างเป็นทางการเป็นระเบียบมากนัก ทำให้ผู้วิจัยมีข้อจำกัดในการสืบค้นจำนวน และตำแหน่งต่างๆของผู้สื่อข่าวในองค์กรข่าวทั้ง 20 แห่ง พอสมควร

2. เนื่องจากผู้วิจัย มิได้เป็นสมาชิกขององค์กรข่าวดังกล่าว ทั้ง 20 องค์กร จึงทำให้การสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนตัวเลขของผู้สื่อข่าว ผู้บริหาร เป็นไปด้วยความยากลำบากอย่างยิ่ง เพราะฝ่ายบุคคลขององค์กรข่าว ส่วนใหญ่จะเก็บข้อมูลเป็นความลับ มีเพียงบางองค์กรเท่านั้นที่รวบรวมข้อมูลเหล่านี้อย่างเป็นทางการเป็นระเบียบ อาทิ หนังสือพิมพ์ มติชน หนังสือพิมพ์ ข่าวสด หนังสือพิมพ์ The Nation หนังสือพิมพ์ กรุงเทพธุรกิจ สถานีวิทยุโทรทัศน์ ไอทีวี สถานีวิทยุโทรทัศน์ กงททบ 7 ผู้วิจัยต้องใช้วิธีการสอบถามปากต่อปากจากผู้สื่อข่าวที่อยู่ในองค์กรข่าวแต่ละแห่งเพิ่มเติม แล้วนำข้อมูลที่ได้นำประมวลอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งอาจเกิดความผิดพลาดได้ เนื่องจากผู้สื่อข่าวในแต่ละองค์กร นี้ก็มาจากสิ่งที่คิดว่าทำได้ โดยไม่มีหลักฐานเป็นลายลักษณ์อักษร ประกอบกับในช่วงเวลาที่ทำการวิจัยเป็นรอยต่อของช่วงวิกฤติเศรษฐกิจ มีการปิดกิจการและเปิดกิจการขององค์กรข่าวบางแห่ง อาทิ หนังสือพิมพ์ผู้จัดการ หนังสือพิมพ์รัฐจักร ทำให้จำนวนผู้สื่อข่าวในองค์กรข่าว มีการเคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลา

3. การนัดสัมภาษณ์เชิงลึก บุคคลสำคัญ จะต้องวางแผนการนัดหมายอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะในส่วนของผู้บริหารองค์กรข่าว แม้ว่าผู้วิจัยได้จัดส่งประเด็นคำถามไปพร้อมกับจดหมายขอสัมภาษณ์ล่วงหน้า แล้วก็ตาม แต่บุคคลสำคัญเหล่านี้ ก็ไม่มีเวลาในการอ่านประเด็นคำถาม และไม่มีเวลาย่างยาวนานนัก จึงทำให้การสัมภาษณ์จะต้องรีบรวบประเด็น และต้องใช้วิธีการโทรศัพท์ สัมภาษณ์เพิ่มเติม ดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไป หากมีการสัมภาษณ์บุคคลสำคัญ จะต้องวางแผนเรื่องระยะเวลาในการสัมภาษณ์ และจะต้องเตรียมการแก้ปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นด้วย

4. การสัมภาษณ์เชิงลึก นอกจากจะสัมภาษณ์ผู้สื่อข่าวสตรีอาวุโสแล้ว ผู้วิจัยยังได้สัมภาษณ์ผู้บริหารองค์กรข่าวด้วย ซึ่งเป็นเพศชายทั้ง 13 คน ทั้งนี้ผู้บริหารองค์กรข่าวที่เป็นสตรีอีกหลายท่าน อาทิ ผู้อำนวยการสถานีโทรทัศน์ ช่อง 9 อ.ส.ม.ท. หนังสือพิมพ์ไทยโพสต์ ซึ่งผู้วิจัยได้ติดต่อไปทั้งทางวาจา และจดหมายอย่างเป็นทางการพร้อมประเด็นคำถามล่วงหน้า แต่กลับได้รับการปฏิเสธ จนทำให้ มุมมองของผู้บริหารองค์กรข่าว กลายเป็นมุมมองจากเพศชายทั้งหมด ดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไป ในประเด็นการสัมภาษณ์เชิงลึก ควรจะมีมุมมองของทั้งผู้บริหารองค์กรข่าวที่เป็นชาย และสตรี ในจำนวนใกล้เคียงกัน

5. การทำการวิจัยโดยใช้แบบสอบถาม สำหรับผู้สื่อข่าว นั้น มีความยากลำบากมาก เนื่องจากอาชีพนี้เป็นอาชีพที่มีเวลาการทำงานไม่แน่นอน และผู้สื่อข่าวส่วนใหญ่ทำงานข่าวภาคสนาม ไม่ได้ประจำ ณ ที่ใดที่หนึ่ง จึงทำให้การติดตามแบบสอบถามคืนเป็นไปได้ยาก และต้องใช้เวลาานาน กว่าจะตามตัวกันได้ แม้ว่าผู้วิจัยจะได้นำแบบสอบถามไปให้ผู้บริหารองค์กรข่าวทั้ง 20 แห่ง แต่ก็ยังไม่ครอบคลุมผู้สื่อข่าวสตรีทุกคน เพราะผู้สื่อข่าวบางคน ไม่ได้เข้ามาในสำนักงานเลย ผู้วิจัยจึงต้องปรับเปลี่ยนวิธีการใหม่ โดยการนำแบบสอบถามไปสอบถามผู้สื่อข่าวสตรีในภาคสนามด้วยตนเอง อาทิ ทำเนียบรัฐบาล รัฐสภา กระทรวงมหาดไทย กระทรวงคมนาคม กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงการคลัง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งผู้สื่อข่าวส่วนใหญ่ จะทำงานตลอดเวลา ไม่ค่อยมีเวลาว่าง จึงต้องรอจนกว่าผู้สื่อข่าวจะปฏิบัติภารกิจเสร็จ

ดังนั้น ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรคำนึงถึงประเด็นดังกล่าวนี้ด้วย ควรมี
 การวางแผนระยะเวลาในการทำงานให้ดี และควรจะวางแผนเวลาสำหรับการเก็บรวบรวม
 แบบสอบถามด้วย

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต

1. ควรมีการวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อศึกษาเปรียบเทียบการขยายขอบเขตงานข่าว
 ของผู้สื่อข่าวสตรี และผู้สื่อข่าวชาย ควบคู่กันไป ซึ่งจะช่วยให้เห็นลักษณะการขยายขอบเขตงาน
 และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการขยายขอบเขตงานข่าวของผู้สื่อข่าว ว่ามีความเหมือนหรือแตกต่าง
 จากผู้สื่อข่าวสตรีอย่างไรบ้าง เพื่อให้องค์กรข่าวนำไปปรับใช้เพื่อให้เกิดการขยายขอบเขตงานข่าว
 อย่างเท่าเทียมกัน

2. ควรมีการศึกษาเชิงสังเกต เจาะลึก การปฏิบัติหน้าที่ในภาคสนามของผู้สื่อข่าว
 สตรี และผู้สื่อข่าวชาย เปรียบเทียบกัน เพื่อจะให้เห็นแนวทางการปฏิบัติงานของผู้สื่อข่าวสตรี และ
 ผู้สื่อข่าวชาย ว่ามีความแตกต่างกันอย่างไร อันจะนำไปสู่ความก้าวหน้าในการทำงานข่าวที่
 เหมาะสมของแต่ละเพศ